

Izjava o povjerenju u Duh proroštva

Mi, zastupnici okupljeni u Utrechtu na pedeset i šestom zasjedanju Generalne konferencije adventista sedmog dana iskazujemo čast i zahvalnost Bogu za Njegov milostivi dar Duha proroštva.

U Otkrivenju 12 Jovan prepoznaje Crkvu poslednjeg vremena "ostatkom koji čuva Božje zapovesti i drži svedočanstvo Isusovo" (stih 17). Verujemo da je Jovan u ovom kratkom proročkom opisu prikazao Adventističku crkvu koja ne samo "drži Božje zapovesti" već čuva "Isusovo svedočanstvo" koje je "proročki duh" (Otkrivenje 19,10).

U životu i službi Ellen G. White (1827-1915) vidimo ispunjenje Božjeg obećanja da će crkvu ostatka obdariti "proročkim duhom". Premda Ellen G. White nije za sebe svojatala titulu "proroka", uvereni smo da je vršila ulogu proroka i više od toga. Rekla je: "Moj zadatak obuhvata delo proroka, ali time ne završava." (1SM, str. 36). "Ako me drugi nazivaju tim imenom, ne protivim se." (Isto, str. 34) "Moje delo obuhvata više no što to ime kazuje. Sebe smatram vesnikom kome je Gospod poverio poruke za Njegov narod." (Isto, str. 36)

Najvažniji zadatak Ellene G. White bio je usmeriti pažnju na Sveto pismo. Pisala je: "Malo se pažnje posvećuje Bibliji i Gospod je dao manje svetlo da ljude i žene vodi većem svetlu." (*Review and Herald*, 20. januara 1903.) Bila je uverena da su njeni spisi, premda "manje svetlo", ipak svetlo a da je izvor tog svetla Bog.

Kao adventisti sedmog dana verujemo da je Bog "u svojoj Reči predao ljudima znanje potrebno za spasenje. Sveta pisma treba primiti kao pouzdanu i nepogrešivu objavu Njegove volje. Ona su merilo karaktera, objava nauka i sredstvo za ispitivanje iskustva." (*Velika borba*, str. 8) Mi smatramo biblijski kanon završenim. Međutim, isto tako verujemo, kao i savremenici Ellen G. White, da njeni spisi predstavljaju božanski autoritet kako za pobožan život tako i za doktrinu. Stoga preporučujemo

1. da kao crkva molimo za snagu Svetog Duha da u svoj život potpunije unesemo nadahnuta načela sadržana u spisima Ellen G. White i

2. da uložimo veći trud za objavljivanje i širenje ovih spisa u svetu.

Ova je izjava odobrena i prihvaćena 30. juna 1995. godine na zasjedanju Generalne konferencije u Utrechtu, u Holandiji.